

informator

czas. 14758/1977/4

UNIwersYTET MARIII CURIE SKŁODOWSKIEJ W LUBLINIE

NR 4

PAŹDZIERNIK — GRUDZIEŃ

1977

Gmach Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie

XX LAT WSPÓŁPRACY UNIwersYTETU IM. IWANA FRANKI WE LWOWIE Z UNIwersYTETEM MARIII CURIE SKŁODOWSKIEJ W LUBLINIE • 1956 — 1976

niwersytet Marii Curie Skłodowskiej i Uniwersytet im. Iwana Franki jako jedne z pierwszych podpisały umowę o współpracy. Obejmuje ona: a) coroczną wymianę pracowników nauki obu Uczelni, głównie takich specjalności, jak: historia, prawo, geografia i historia literatury, b) wymianę publikacji, c) współpracę wydawnictw, d) wspólne organizowanie konferencji, sesji naukowych, e) odbywanie praktyk językowych przez studentów obu uczelni, f) organizowanie ochotniczych hufców pracy dla studentów, g) wymianę wystaw obrazujących działalność naukową i społeczną obu uniwersytetów, a także zespołów artystycznych.

Należy podkreślić, że wymiana pracowników nauki daje niewątpliwie dwustronne korzyści. Pozwala bowiem na nawiązanie szeregu kontaktów indywidualnych, daje możliwość zebrania koniecznych materiałów źródłowych i porównawczych do prac doktorskich i habilitacyjnych, co w wielu przypadkach wpływa na pełniejsze opracowanie i szybsze zakończenie podjętych prac. Jest szczególnie istotne dla historyków i prawników.

W okresie stale rozwijającej się współpracy można by wymienić kilka najważniejszych momentów charakteryzujących nasze kontakty i pozwalających na lepsze poznanie warunków pracy i nauki zaprzyjaźnionych uczelni. Obie uczelnie zorganizowały kilka sesji naukowych z okazji rocznic: Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, urodzin W. I. Lenina, powstania Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, 30-lecia Polski Ludowej.

Wynikiem podjętych badań w zakresie nauk społecznych jest publikacja, która ukazała się nakładem wydawnictw obu uczelni *Idea Lenina — źródło przyjaźni narodów*. Praca została wydana w dwu językach: polskim — w Lublinie

i ukraińskim — we Lwowie. W roku 1972 nakładem wydawnictwa Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej wydano pracę zbiorową *W pięćdziesiątą rocznicę ZSRR*. Publikacja zawiera referaty opracowane przez historyków, ekonomistów i prawników, a także materiały z dyskusji pracowników nauki Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie i Uniwersytetu w Erewaniu.

W 1977 roku nakładem wydawnictwa naszej uczelni ukazała się praca zbiorowa *Marksistowsko-leninowskie wychowanie studentów*. Praca ta zawiera zbiór artykułów przygotowanych przez pracowników nauki UMCS i Uniwersytetu Lwowskiego, przeznaczona jest dla wykładowców wyższych uczelni, aktywu partyjnego i SZSP.

Z inicjatywy historycznego środowiska lwowskiego i lubelskiego ukaże się w roku 1977 nakładem obu uczelni monografia pt. *Jedność polskiego i ukraińskiego ludu pracującego w walce o socjalizm (1917—1939)*.

Historycy literatury wspólnie opracowali i złożyli do druku monografię *Mosty przyjaźni* dotyczącą aktualnych związków literackich polsko-ukraińskich.

Prawnicy podjęli pracę nad monografią *Rozwój demokracji socjalistycznej*, której ukazanie się przewidziano w roku 1977.

Realizacja umowy o bezpośredniej współpracy (w latach 1964—1976) umożliwiła wyjazd 111 pracownikom UMCS (geografom, chemikom, matematykom, biologom, prawnikom, historykom, polonistom, filozofom, ekonomistom) do Lwowa oraz przyjazd do Lublina 82 pracownikom ze Lwowa. Ogółem z tej formy wymiany skorzystało 193 pracowników nauki obu uniwersytetów. Mieli oni okazję nie tylko zapoznania się z pracą poszczególnych zespołów naukowo-badawczych i dydaktycznych, ale także możliwość prezentacji wyników swoich badań oraz organizacji wspólnych konferencji i sesji naukowych.

Długoletnia praktyka współpracy między obu uczelniami, wciąż rozwijana i pogłębiana, pozwoliła na wypracowanie takiego programu i form przyjacielskiego współdziałania, które najlepiej odpowiada naszym uniwersytetom.

14 stycznia 1977 roku Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie podpisały umowę o dalszej, bezpośredniej współpracy na lata 1977—1986 oraz program roboczy (na okres 2 lat), który jest integralną częścią umowy. W opracowanym programie zostały podane tematy wspólnych badań naukowych.

Wiesław Skrzydło

WSPÓLNE SESJE NAUKOWE

Od wielu lat naukowcy z Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie biorą udział w sesjach naukowych, organizowanych początkowo przez Katedrę Historii Narodów ZSRR UMCS a następnie przez zakład o tej samej nazwie.

Pierwsza wspólna sesja, zorganizowana z okazji 50-lecia Rewolucji Październikowej, odbyła się w roku 1967. Ze strony lwowskiej wystąpił prof. dr Zaszkilniak, kierownik Katedry Historii KPSS. Strona polska była reprezentowana przez pracowników naukowych różnych wydziałów UMCS.

Charakter międzynarodowy miała sesja poświęcona setnej rocznicy urodzin W. I. Lenina: została poprzedzona opublikowaniem referatów wygłoszonych potem. Tom *W setną rocznicę urodzin W. I. Lenina* zawierał artykuły z zakresu filozofii, historii, prawa i filologii rosyjskiej. Wśród uczestników znaleźli się profesorowie lwowskiego uniwersytetu z tematami: T. J. Starczenko „Lenin o związku filozofii marksistowskiej z naukami przyrodniczymi”, H. S. Smirnowa „O znaczeniu idei leninowskich w komunistycznym wychowaniu młodzieży” oraz F. M. Naboriaczok, który zajął się wpływem ideologii leninowskiej na partyjność i społeczną rolę literatury. Sesja miała charakter ogólnopolski.

W roku 1972 Zakład Historii Narodów ZSRR zorganizował międzynarodową sesję naukową poświęconą 50 rocznicy utworzenia ZSRR. Uczestniczyli w niej profesorowie ze Lwowa — G. S. Dawidowa, I. Grinowiec oraz dwaj przedstawiciele uniwersytetu w Erewaniu — doc. dr Ajrapat Petrosjan i doc. dr Marlen Oganiosjan.

Obecni byli również: dyrektor Instytutu Krajów Socjalistycznych prof. dr Włodzimierz Kowalski, doc. dr Tadeusz Walichnowski i dr Stanisław Łopatniuk. Wydany uprzednio tom *W pięćdziesiątą rocznicę ZSRR* zawierał artykuły obejmujące szeroką problematykę związaną z powstaniem ZSRR. Począwszy od genezy ZSRR (M. Zakrzewska-Dubasowa), stosunków polsko-radzieckich aż do zagadnień

prawnoustrojowych i ekonomicznych. Profesorowie lwowscy opracowali artykuły na temat utworzenia ZSRR jako wyniku leninowskiej polityki narodowościowej (G. S. Dawidowa) oraz zagadnienia rozwoju ekonomiki radzieckiej Ukrainy w ramach ZSRR (I. Grinowiec).

W roku bieżącym odbędzie się sesja naukowa poświęcona sześćdziesiątej rocznicy Rewolucji Październikowej. Obecnie w przygotowaniu jest tom *Wielki Październik i drogi rozwoju socjalizmu*, który zawiera artykuły historyków polskich oraz pracowników z ośrodków naukowych Erewania, Lwowa, Debreczyna, Ołomuńca. Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie reprezentują N.F. Sidorczyk („Wielki Październik i rozwój społeczeństwa socjalistycznego”) oraz S. A. Sidorczyk („Historyczny rozwój ogólnonarodowej świadomości narodu radzieckiego”).

Mirosława Zakrzewska-Dubasowa

WZAJEMNE KONTAKTY ORGANIZACJI PARTYJNYCH

Współpraca i wymiana doświadczeń między Komitetem Uczelnianym PZPR UMCS i Komitetem Uczelnianym KPZR Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie jest integralną częścią przyjaznego współdziałania obu uniwersytetów. Opiera się ona na wspólnocie ideologii naszych marksistowsko-leninowskich partii oraz znajduje mocne oparcie w głęboko internacjonalistycznym, wzajemnie przyjaznym stosunku do siebie obu naszych bratnich narodów. Łącząc nas wspólnota celów, stojących przed nami problemów i zadań. Współpracujące ze sobą uczelnie są bowiem w jednakiej mierze zaangażowane w proces marksistowsko-leninowskiego wychowania młodzieży studenckiej — przyszłych specjalistów i kierowników życia społeczno-politycznego.

Kształcimy i wychowujemy kadry dla społeczeństwa rozwiniętego socjalizmu. Dla naszej organizacji partyjnej szczególnie interesujące i pożyteczne są w tej mierze doświadczenia uniwersyteckiej organizacji partyjnej KPZR Uniwersytetu im. I. Franki we Lwowie. Dlatego też w kwietniu 1975 roku, podczas pobytu naszej delegacji we Lwowie z okazji 30-lecia zwycięstwa nad faszyzmem, z wielką satysfakcją przyjęliśmy propozycję strony lwowskiej odbycia wspólnej konferencji naukowo-teoretycznej poświęconej problemom marksistowsko-leninowskiego wychowania studentów. Dalszym ciągiem tego uzgodnionego wspólnego działania miało być, wedle ówczesnych uzgodnień, wydanie w Lublinie i we Lwowie wspólnie opracowanego zbioru referatów i artykułów.

W dniach 14 i 15 maja 1976 roku odbyła się w Lublinie zorganizowana przez Komitet Uczelniany PZPR UMCS i Międzyuczelniany Instytut Nauk Politycznych z udziałem działaczy partyjnych i pracowników naukowych Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie konferencja naukowo-teoretyczna nt. „Marksistowska koncepcja wychowania młodzieży studenckiej”. W trakcie konferencji, którą otworzył rektor UMCS, prof. dr hab. Wiesław Skrzydło z każdej strony wygłoszone zostały po cztery referaty: doc. T. E. Starczenko — I sekretarz KU KPZR Uniwersytetu im. I. Franki — „Kształtowanie komunistycznego światopoglądu młodzieży studenckiej”; dr K. Wiliński — I sekretarz KU PZPR UMCS — „Kształtowanie marksistowsko-leninowskiego światopoglądu młodzieży studenckiej”; prof. A. S. Zaszkilniak — kierownik Katedry Historii KPZR Uniwersytetu im. I. Franki — „Rola nauk społecznych w kształtowaniu komunistycz-

Delegacja pracowników UMCS we Lwowie podczas uroczystości leninowskich (kwiecień 1970 r.)

Delegacja UMCS na uroczystościach 30 rocznicy zakończenia Wielkiej Wojny Ojczyźnianej (kwiecień 1975 r.)

nego światopoglądu młodzieży studenckiej”; doc. dr hab. Z. Czarnecki — zastępca dyrektora Międzyuczelnianego Instytutu Filozofii i Socjologii UMCS — „Filozofia marksistowsko-leninowska jako podstawa nauk społecznych i humanistycznych”; doc. G. A. Maruszkin — prorektor Uniwersytetu im. I. Franki — „Marksizm-leninizm jako ideowo-polityczna podstawa dydaktyki nauk przyrodniczych”; prof. dr hab. A. Nowicki — kierownik Zakładu Filozofii Kultury UMCS — „Formy i treści wychowania ateistycznego w Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej”; W. E. Gonczaruk — sekretarz Komitetu Komsomołu Uniwersytetu im. I. Franki — „Praktyka społeczno-polityczna najważniejszym czynnikiem kształtowania odpowiedzialności społecznej i aktywności studentów”; E. Piotrowicz — przewodniczący Rady Uczelnianej SZSP Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej — „Rola SZSP w kształtowaniu postawy ideowo-moralnej przyszłego specjalisty”.

Przedstawione referaty wywołały ożywioną i nader interesującą dyskusję, bogatą w ustalenia i wnioski co do form i metodyki kształcenia ideologicznego w szkołach wyższych.

Delegacja Uniwersytetu im. I. Franki z I sekretarzem KU — tow. doc. T. E. Starczenko wzięła także udział w odbywającym się właśnie w naszym kraju Ogólnopolskim Czynnie Partyjnym.

W styczniu 1977 roku wyszedł drukiem zbiór artykułów nt. marksistowsko-leninowskiego wychowania studentów, będący wynikiem wspólnych badań pracowników naukowych współpracujących uczelni.

W pracach badawczych wychodziliśmy od zadań postawionych przed szkołami wyższymi w dziedzinie przygotowania młodych kadr dla gospodarki narodowej, oświaty i kultury przez XXV Zjazd KPZR i VII Zjazd PZPR, a także przez inne postanowienia partyjne.

W artykułach, zamieszczonych w zbiorze, wyjaśnione zostało znaczenie kompleksowego podejścia do procesu komunistycznego wychowania młodzieży studenckiej, poddano analizie zasadę jedności nauczania i komunistycznego wychowania w szkole wyższej, rolę nauk społecznych w kształtowaniu komunistycznego światopoglądu studentów i marksistowsko-leninowskiego, ideowo-teoretycznego ukiernikowania wykładania nauk humanistycznych i przyrodniczych. Szczególną uwagę zwraca się na problemy przygotowania specjalistów dla społeczeństwa rozwiniętego socjalizmu w warunkach rewolucji naukowo-technicznej, kształtowanie klasowego podejścia do analizy zjawisk społecznych, problemy wychowania internacjonalistycznego, patriotycznego, ateistycznego w procesie pracy.

W artykułach pokazana została kierownicza rola organizacji partyjnej, rektoratu, a także organizacji studenckiej i innych organizacji społecznych działających na terenie szkoły wyższej w dziedzinie komunistycznego wychowania studentów.

Naukowcy Lublina i Lwowa opracowują zagadnienia marksistowsko-leninowskiego wychowania młodzieży studenckiej na podstawie układu o współpracy między UMCS i Uniwersytetem Lwowskim, realizowanego od 20 lat. W ciągu tych lat zebraliśmy ogromne doświadczenie w dziedzinie wspólnych badań nad problemami naukowymi z zakresu historii, filologii i nauk prawnych, zakończone przygotowaniem do wydania i wydaniem publikacji naukowych.

W naszych planach leży przygotowanie i odbycie w przyszłym roku we Lwowie wspólnej konferencji naukowo-retrycznej nt. internacjonalistycznego wychowania studentów.

Kazimierz Wiliński

Sylwetki profesorów

DOC. DR EWELINA WOJNOWA

Doc. dr E. Wojnowa była pierwszą rusycystką radziecką, która przyjechała na początku roku akademickiego 1963/1964 ze Lwowa celem pomocy w organizowaniu Zakładu Filologii Rosyjskiej oraz sekcji rusycystyki na naszej uczelni. Przez 4 lata pracowała w UMCS, wspomagając nowo powstałą sekcję radą, pomocą organizacyjną, dydaktyczną i naukową.

Na posiedzeniu Senatu UMCS i Egzekutywy POP w dniu 26 stycznia 1963 r. ówczesny rektor prof. dr hab. G. L. Seidler przedłożył wniosek w sprawie utworzenia Zakładu Filologii Rosyjskiej przy Katedrze Języka Polskiego kierowanej przez prof. L. Kaczmarka i zaangażowania doc. dr Eweliny Wojnowej z Uniwersytetu im. I. Franki we Lwowie do pracy w Zakładzie Filologii Rosyjskiej na okres dwóch lat, w charakterze doradcy naukowego i wykładowcy.

Na posiedzeniu Senatu UMCS w dniu 25 listopada tegoż roku rektor przedstawił wniosek w sprawie utworzenia w UMCS kierunku filologii rosyjskiej uzasadniając go zadowalającym stanem kadrowym, jakim dysponowała wówczas uczelnia: „(...) filologia rosyjska — 3 osoby (doc. dr Ewelina Wojnowa, dr Michał Łeśiów, mgr Jarosław Hryckowian), a w trakcie są rozmowy o pozyskaniu 2 pracowników nauki w stopniu doktora filologii rosyjskiej (dr Białokozłowiec, dr Siatkowski)”. Mówiło się na tym posiedzeniu Senatowi również o tym, że dzięki osobistym kontaktom doc. dr E. Wojnowej UMCS otrzymał, jako dar od Uniwersytetu im. Łomonosowa w Moskwie, bogaty księgozbiór dla filologii rosyjskiej. Tyle można odczytać z dokumentów historycznych. Obecnie kształcimy ok. 700 rusycystów i mamy 45 pracowników naukowo-dydaktycznych, których poważną część rekrutuje się z wychowanków lubelskiej rusycystyki, liczącej sobie już 14 lat. Warto więc wspomnieć o czterech pierwszych latach organizacji i działalności tej nowej sekcji w niełatwych warunkach oraz o wkładzie doc. dr E. Wojnowej w to przedsięwzięcie.

Przez cztery lata (1963—1967) doc. dr E. Wojnowa brała udział we wszystkich dziedzinach pracy zakładu i sekcji: w organizacyjnej, dydaktycznej i naukowej. Pełniła obowiązki kierownika Zakładu Filologii Rosyjskiej. W tym czasie rozpoczęli pracę w Zakładzie: mgr Cz. Sim, mgr T. Żebrowski, mgr M. Kuźmin oraz mgr M. Szymoniuk, którzy do dziś stanowią podstawową kadrę lubelskiej rusycystyki. Organizacją literaturoznawczej sekcji Zakładu zajął się prof. dr Iwan Wiszniewski, przybyły również z Uniwersytetu Lwowskiego w roku 1965. W tym okresie zorganizowano bibliotekę rusycystyczną, której podstawą był wspomniany księgozbiór. W roku 1964 utworzone zostało Studenckie Koło Naukowe Rusycystów, w którym doc. dr E. Wojnowa prowadziła m. in. zespół inscenizatorsko-deklamacyjny. Studenci nasi zaczęli brać udział w sympozach i przywozić pierwsze nagrody i wyróżnienia, m. in. w r. 1967 Jan Sienkiewicz, pracujący pod kierunkiem doc. dr E. Wojnowej, uzyskał w Warszawie wysoką lokatę w eliminacjach sekcji językoznawczej.

Wobec braku wykładowców w tym początkowym okresie doc. dr E. Wojnowa prowadziła różne zajęcia dydaktyczne: z gramatyki zgodnie ze swoją specjalnością, z praktycznej nauki języka rosyjskiego, konserwatorium z literatury najnowszej, a także zajęcia z zakresu poetyki i wersyfikacji.

Służyła także pomocą młodym pracownikom nauki w prowadzeniu zajęć w zakresie językoznawstwa. Jej zajęcia cieszyły się dużą popularnością wśród studentów, z których kilku pracuje obecnie w naszym uniwersytecie na stanowiskach adiunktów, asystentów i lektorów.

Doc. dr E. Wojnowa była dobrym doradcą w sprawach naukowych dla nielicznej jeszcze wówczas grupy pracowników zajmujących się językoznawstwem, m. in. była recenzentką pracy doktorskiej Teoty Rott-Zębrowskiego.

Można więc ogólnie stwierdzić, że obecność doc. dr E. Wojnowej w pierwszych czterech latach powstawania filologii rosyjskiej na naszej uczelni była znacząca i ze wszech miar korzystna dla rozwoju Instytutu.

Michał Łesiów

PROF. DR IWAN WISZNIEWSKI

Prof. dr Iwan Wiszniewski pracował w UMCS w latach 1965—1969. Kierował Zakładem Literatury Rosyjskiej. W warunkach niedoboru kadry naukowej jego działalność dydaktyczna, organizatorska i naukowa stanowiły dużą pomoc dla organizującej się rusycystyki lubelskiej.

Prof. Wiszniewski prowadził wykłady z literatury radzieckiej, wykłady specjalistyczne i seminaria magisterskie. Pod jego kierunkiem wykształcili się pierwsi absolwenci filologii rosyjskiej. Kierując zakładem prof. Wiszniewski organizował zebrania naukowe kadry pomocniczej, sam występował z referatami popularyzującymi literaturę radziecką w lubelskim środowisku naukowym. Wydrukował kilka artykułów w polskich wydawnictwach m. in. „Obraz Lenina w rosyjskiej literaturze pięknej” w książce *W setną rocznicę urodzin W. I. Lenina*. Był autorem referatów wygłoszonych podczas sesji naukowej UMCS, wydanych w czasopiśmie „Ukraińskie słowianoznawstwo” (1975, nr 11). Recenzował pracę Jana Orłowskiego, pracownika naukowego UMCS *Niekrasow w Polsce*.

Prof. dr Wiszniewski odwiedził Instytut Filologii Rosyjskiej i Słowiańskiej w listopadzie 1974 roku i wygłosił odczyt na temat prac badawczych rusycystyki lwowskiej. Do dziś podtrzymuje kontakty naukowe z pracownikami naszej rusycystyki oraz ze studentami filologii rosyjskiej UMCS, odbywającymi praktykę językową w Uniwersytecie im. Iwana Franki we Lwowie.

Jan Orłowski

DOC. DR IWAN GRINOWIEC

Doc. dr Iwan Grinowiec urodził się 15 VIII 1929 r. w woj. lwowskim w rodzinie chłopskiej. W roku 1954 ukończył z wyróżnieniem Uniwersytet Lwowski im. Iwana Franki na podstawie pracy dyplomowej pt. „Stosunki agrarne i położenie chłopów w Polsce w latach kryzysu 1929—1939”. Ukończenie studiów z wyróżnieniem umożliwiło mu podjęcie pracy naukowo-dydaktycznej w macierzystej uczelni.

W roku 1959 I. Grinowiec ukończył studia aspiranckie i obronił pracę doktorską na temat: „Koszty własne i oceny produkcji kołchozów” w Katedrze Ekonomii Politycznej Kijowskiego Instytutu Gospodarki Ludowej. W zakresie pracy dydaktycznej prowadził wykłady z ekonomii politycznej, wykłady i seminaria specjalistyczne na wydziałach: ekonomicznym, prawniczym i innych.

Dotychczasowy dorobek naukowy doc. dr. I. Grinowca obejmuje ponad 30 prac poświęconych głównie problematyce teorii cen i stosunków towarowo-pieniężnych w gospodarce socjalistycznej. W chwili obecnej kończy monografię *Teoria i mechanizm funkcjonowania cen planowych*.

Doc. dr I. Grinowiec uczestniczył w wielu konferencjach naukowych w różnych republikach. W roku 1972 brał udział w konferencji naukowej na UMCS poświęconej 50 rocznicy istnienia ZSRR podczas której wygłosił referat pt. „Rozwój ekonomiki Ukrainy Radzieckiej w jednolitej wszechzwiązkowej gospodarce ZSRR”. Jest również autorem licznych prac dydaktycznych.

Działalność I. Grinowca zaznacza się również w dyskusjach naukowych, a on sam służy swoim doświadczeniem młodszy pracownikom Instytutu. Jesteśmy przekonani, że współpraca doc. dr. I. Grinowca z nauką polską, a zwłaszcza z naukowym środowiskiem w Lublinie, stanowi trwały element jego osobistych zainteresowań i sympatii.

Wacław Grzybowski

Kronika

Pierwsza delegacja pracowników UMCS podczas pobytu we Lwowie w roku 1956

Pierwszą grupą, która wyjechała do Lwowa w listopadzie 1956 r. była grupa kierowana przez ówczesnego rektora UMCS prof. A. Burdę, a licząca 28 pracowników naszej uczelni. W skład delegacji wchodziło m. in.: G. L. Seidler, F. Uhorcak z żoną, B. Lindert, W. Skrzydło, J. Markiewicz, Z. Mańkowski, R. Orłowski, A. Chałubińska, A. Bogusz, J. Motyka, L. Kaczmarek, K. Myśliński, J. Reder, J. Mazurkiewicz, J. Marciniak, K. Sand, A. Bielecki, J. Mikos, W. Hubicki, T. Taras, J. Garbacowska, A. Wolter. Wyjazd miał na celu bliższe poznanie uniwersytetu i jego pracowników. Chodziło przede wszystkim o to by zapoznać się nie tylko z jego strukturą organizacyjną i pracownikami; ale przede wszystkim z tematyką prac naukowo-badawczych, z osiągnięciami w dziedzinie dydaktyki i wychowania. Przeprowadzono rozmowy dotyczące nawiązania obustronnych kontaktów i porozumień na temat wspólnych prac naukowych. Ważną rzeczą było przeniesienie pewnych wzorów i doświadczeń na grunt młodego, bo powstałego w 1944 r. Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Pobyt trwał 3 dni i w pamięci wszystkich uczestników delegacji zapisał się jako bardzo udane przedsięwzięcie. Lubelscy pracownicy naukowcy wystąpili tam z cyklem wykładów z zakresu prawa i innych dyscyplin naukowych. Podczas licznych spotkań z pracownikami i studentami Uniwersytetu Lwowskiego przedstawiali im działalność lubelskiego ośrodka naukowego. Przeprowadzone zostały wtedy także rozmowy na temat pomocy lwowskiej uczelni dla UMCS; chodziło głównie o wymianę czasopism i dzieł naukowych.

*

PRAWO

W ramach kontaktów naszej uczelni z Uniwersytetem Lwowskim w ostatnich 20 latach wytworzyły się bardzo żywe formy współpracy między zaocznymi studiami administracyjnymi przy Wydziale Prawa i Administracji w Uniwersytecie Lwowskim. Tacy wybitni uczeni, jak: prof. E. Łazarenko, M. Maksymowicz, P. E. Niedbajło, W. G. Sokurenko, W. I. Suszenko, J. N. Pachomow, N. J. Titowa i wielu innych wielokrotnie przebywali w Lublinie, obserwowali naszą codzienną pracę na uczelni, jej formy, a częstokroć także brali w niej aktywny udział dzieląc się z nami i naszymi studentami swoimi osiągnięciami. Również nasi prawnicy Wydziału Prawa i Administracji, jak: prof. dr hab. G. L. Seidler, prof. dr hab. W. Skrzydło, prof. dr hab. J. Ma-

larczyk, doc. dr hab. J. Szreniawski, prof. dr hab. T. Taras, prof. dr hab. A. Burda, prof. dr J. Mazurkiewicz, doc. dr hab. A. Korobowicz i inni, wielokrotnie odwiedzali lwowską uczelnię i na miejscu poznawali codzienną jej pracę. Kontakty takie były również między studentami i ich zespołami artystycznymi.

Ta wzajemna wymiana doświadczeń ostatnio nabrała nowych rumieńców. Mam tu na myśli oddanie do druku 2 zwartych wydawnictw, w językach rosyjskim i polskim, na które składa się szereg artykułów naukowych, naświetlających węzłowe zagadnienia prawne, opracowane przez radzieckich i polskich pracowników naukowych.

Sześćdziesiąta rocznica powstania ZSRR jest także doskonałą okazją do złożenia wszystkim radzieckim pracownikom naukowym jak najlepszych życzeń.

Kazimierz Sand

Współpraca Wydziałów Prawa Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej i Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie datuje się od jesieni 1956 r. Początek jej dał zorganizowany z inicjatywy ówczesnego rektora UMCS prof. dr. A. Burdy i prof. dr. G. L. Seidlera wyjazd licznej grupy pracowników naukowych Wydziału Prawa UMCS do Lwowa. Nawiązano wtedy bezpośrednie kontakty z naukowcami lwowskimi, omówiono formy współpracy.

Przez 20 lat wielu pracowników naukowych obu wydziałów przebywało na krótkoterminowych stażach i konsultacjach naukowych we Lwowie i Lublinie. Historycy państwa i prawa z UMCS prowadzili też badania źródłowe w archiwach lwowskich. Oba współpracujące ze sobą wydziały organizowały również wspólne sesje naukowe i sympozja poświęcone wymianie doświadczeń dydaktycznych, np. w 1969 r. zorganizowana została w Lublinie sesja na temat doświadczeń w dydaktyce na studiach zaocznych. Wzięła w niej udział grupa pracowników Uniwersytetu im. I. Franki na czele z rektorem prof. dr. M. G. Maksymowiczem.

Od wielu lat współpraca obu Wydziałów wkroczyła w nowy etap. Jej dobitnym wyrazem jest zakończenie prac redakcyjnych nad wspólną monografią *Rozwój demokracji socjalistycznej*, w której przygotowaniu wzięło udział ponad 20 autorów ze Lwowa i tyłuż z Wydziału Prawa i Administracji UMCS. Monografia ukaże się drukiem równocześnie w 2 wersjach językowych: polskiej i rosyjskiej.

W ostatnim numerze „Więstnika” Uniwersytetu im. I. Franki opublikowane zostały artykuły naukowe profesorów: W. Skrzydło, A. Burdy, G. L. Seidlera i J. Malarczyka, zaś „Annales UMCS” przygotowuje 4 artykuły naukowców lwowskich. Planuje się, iż w najbliższym czasie nastąpi obustronna wymiana wykładowców oraz kontynuowane będą wspólne prace badawcze w mniejszych zespołach naukowców zajmujących się zblizoną tematyką.

Artur Korobowicz

HISTORIA

W ramach współpracy między uniwersytetem lwowskim i lubelskim, byłem we Lwowie gdzie nawiązałem pierwsze kontakty z Wydziałem Historycznym Uniwersytetu im. Iwana Franki i ówczesnym dziekanem P. P. Czełakiem. Jednocześnie dzięki pomocy władz uniwersytetu mogłem skorzystać z materiałów Centralnego Archiwum Historycznego we Lwowie do pracy o Galicji Wschodniej (1745—1809). W czasie miesięcznego pobytu we Lwowie (wrzesień—październik) 1964 r. przedstawiałem na posiedzeniu Wydziału Historycz-

nego naszą problematykę badawczą katedr historycznych oraz system kształcenia studentów, co pozwoliło na ciekawą wymianę doświadczeń. Jednocześnie pracowałem w Centralnym Archiwum Historycznym nad materiałami dotyczącymi dziejów Galicji. Dzięki życzliwości dyrekcji archiwum mogłem, mimo bardzo krótkiego czasu, wykorzystać większość materiałów potrzebnych do mojej pracy. Dużo materiałów wykorzystałem też w dziale rękopisów Biblioteki Naukowej we Lwowie. W ciągu lat następnych wzajemne więzy połączyły mnie z katedrą profesora Pochylewicz oraz z dziekanem doc. dr. S. A. Makarczukiem, szczególnie w zakresie problematyki dydaktycznej. Zaznaczyło się to także w czasie ostatniego pobytu we Lwowie (wrzesień 1976). W okresie tym dokonaliśmy wymiany publikacji, historycy lwowscy byli gośćmi UMCS.

Tadeusz Mencil

GEOGRAFIA

Wyjazd grupy geografów z UMCS do Lwowa odbył się 7 października 1965 r. i trwał 10 dni. W składzie delegacji byli: prof. dr M. Janiszewski, prof. dr A. Chałubińska i prof. dr H. Maruszczak.

Podczas pobytu we Lwowie lubelscy geografowie zaznajomili się z pracami trzech katedr Uniwersytetu Lwowskiego. Pracownicy tegoż uniwersytetu zorganizowali dla lubelskich gości cztery wycieczki terenowe. Dwie z nich poświęcone były problematyce geologicznej i paleogeograficznej Rostocza Południowego w okolicy Lwowa i Niesterowa. Celem dwu pozostałych było zaznajomienie się z problematyką ogólnogeograficzną północnej części Podola Zachodniego oraz Zachodniej części Przedgórze Karpackiego. Wyjątkowo serdeczne kontakty nawiązane zostały z pracownikami Katedry Geografii Fizycznej i jej kierownikiem prof. K. J. Gierenczukiem. W katedrze tej prace dotyczyły m. in. kulturalnych kompleksów środowiska geograficznego, które badano oryginalnymi metodami, nie stosowanymi wówczas w Polsce. Lubelscy pracownicy naukowcy zwiedzili także doskonale wyposażone laboratorium katedry, w którym prowadzono m. in. analizy palinologiczne minerałów ilastych oraz badania palinologiczne. Świetnie wyposażone było laboratorium do badań rentenograficznych minerałów oraz do oznaczania ich wieku metodą określania izotopów radioaktywnych. Tymi ostatnimi pracami zajmował się kierownik Katedry Mineralogii Uniwersytetu Lwowskiego prof. E. Łazarenko, doktor *honoris causa* UMCS. Podczas pobytu we Lwowie nasi pracownicy wygłosili referaty na posiedzeniach naukowych Oddziału Lwowskiego Wszeczziwzwiązkowego Towarzystwa Geograficznego. Prof. dr A. Chałubińska przedstawiła regiony Lubelszczyzny, prof. dr M. Janiszewski mówił o metodach opracowania mapy fizycznej Polski, a prof. dr H. Maruszczak referował główne problemy geomorfologiczne Rostocza Lubelskiego. Delegacja lubelskich geografów przywiozła ze sobą próbki skał z terenu Rostocza, publikacje, czasopisma, książki, atlasy oraz odbitki prac naukowych geografów lwowskich.

Henryk Maruszczak

FIZYKA

W roku 1966, w ramach współpracy z Uniwersytetem im. Iwana Franki we Lwowie, gościła tam delegacja UMCS, w której skład wchodziło między innymi czterech fizyków. Byli to: prof. dr hab. W. Żuk, doc. dr hab. D. Stachórska,

prof. dr hab. M. Subotowicz oraz prof. dr hab. S. Szpikowski.

Delegacja była gościnnie podejmowana przez gospodarzy, którzy zorganizowali w ciągu kilku kolejnych dni szereg spotkań mających na celu ogólne zapoznanie się ze strukturą i organizacją Uniwersytetu Lwowskiego. Ponadto zorganizowano spotkania w grupach specjalistycznych, seminaria i dyskusje na tematy interesujące obie strony.

Aczkolwiek ówczesna problematyka naukowa Uniwersytetu Lwowskiego w zakresie fizyki była rozbieżna z uprawianą problematyką fizyki na UMCS, obecnie pożądanym byłoby wzajemne spotkanie fizyków obydwu ośrodków celem zapoznania się z aktualnie prowadzonymi pracami.

Bogdan Adamczyk

*

BIOLOGIA

Pierwszą grupą pracowników naukowych Wydziału BiNoZ, która odwiedziła Lwów była grupa w składzie: prof. Z. Lorkiewicz, doc. dr K. Izdebski oraz prof. Z. Kawecki. Lwów odwiedzili oni w październiku 1968 r. Pobyt trwał 10 dni. Poza zwiedzaniem miasta i Uniwersytetu im. Iwana Franki lubelscy goście zapoznali się z problematyką badań i prac naukowych pokrewnych ich lubelskim zakładom. I tak prof. Z. Lorkiewicz zapoznał się z badaniami Zakładu Mikrobiologii, na posiedzeniu Towarzystwa Mikrobiologicznego we Lwowie wygłosił referat na temat bakteriocyn i episonów.

Doc. K. Izdebski nawiązał kontakty i przyjaźnie z pracownikami Zakładu Systematyki Roślin, a prof. Z. Kawecki z Zakładami Mikrobiologii Uniwersytetu i lwowskiej Akademii Medycznej. Lubelscy biolodzy odbyli także spotkania z prof. Mosingiem i zapoznali się z jego pracą w Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej. Prof. Z. Kawecki wygłosił w Akademii Medycznej odczyt poświęcony interferonowi.

Elżbieta Mulawa-Pachol

*

CHEMIA

W roku 1969 Uniwersytet Lwowski odwiedzili chemicy z naszej uczelni. Delegacja lubelska w składzie: prof. dr W. Hubicki, doc. dr J. Ościk, prof. dr hab. J. Barcicki, doc. dr hab. K. Sykut i dr J. Pytlarz, przebywała we Lwowie 10 dni. Jej uczestnicy zapoznali się ze strukturą uniwersytetu, zwiedzili laboratoria i pracownie badawcze, w szczególności Wydziału Chemii. Uczestniczyli też w obronie pracy doktorskiej jednego z pracowników tego Wydziału. Chemicy lubelscy zapoznali się także z pracami dotyczącymi zastosowania cybernetyki do projektowania i optymalizacji procesów chemicznych, przedsięwzięciem jak na owe czasy bardzo nowoczesnym.

Szczególnie bliskie związki połączyły Katedrę Chemii Nieorganicznej UMCS i Katedrę Chemii Uniwersytetu Lwowskiego. W ramach nawiązanej współpracy w 1971 r. przybyła na staż do Lublina Galina Lewicka asystentka Wydziału Chemii Uniwersytetu Lwowskiego. Tu, pod kierunkiem doc. dr hab. K. Sykuta, kontynuowała swoje badania dotyczące problemu oznaczania bardzo małych stężeń pierwiastków ziem rzadkich przy wykorzystaniu metod poligraficznych. Przy okazji dała się poznać jako osoba niezwykle pracowita i znakomicie przygotowana. Zadziwiła też wszystkich dokładnością i samodzielnością w pracy naukowej. Bardzo szybko opanowała język polski, i już w roku 1972 efektem jej wysiłków była obrona pracy doktorskiej pisanej pod kierunkiem i opieką doc. dr hab. K. Sykuta.

Elżbieta Mulawa-Pachol

OGRODY BOTANICZNE UMCS I UNIWERSYTETU IM. IWANA FRANKI

Pracownicy obu ogrodów botanicznych utrzymują od r. 1970 wzajemne kontakty. W ramach wymiany wysłano do Ogrodu Botanicznego we Lwowie ponad 200 próbek nasion własnej uprawy otrzymując w zamian wiele nasion roślin ze stanowisk naturalnych lwowskich.

W grudniu ub. roku na specjalnym spotkaniu kierowników obu ogrodów we Lwowie postanowiono przystąpić do wspólnych badań naukowych dotyczących problemu ochrony środowiska. Tematy badań zatwierdzone zostały przez władze obu uczelni. Jeden z nich dotyczy „Przeprowadzenia doświadczeń nad wytrzymałością na zanieczyszczenia gazowe wybranych grup roślin ozdobnych”. Intencją badań jest uzyskanie doboru gatunków roślin odpornych na działanie szkodliwych czynników przemysłowych. Do przeprowadzenia eksperymentu wybrano tereny zieleni w podobnych obiektach przemysłowych w FSC w Lublinie i w Fabryce Autobusów we Lwowie. Oba przedsiębiorstwa posiadają oddziały charakteryzujące się dużą emisją gazów przemysłowych, pyłu i dymu. Wprowadzenie i utrzymanie zieleni w tego typu zakładach jest sprawą niezmiernie ważną nie tylko ze względu na estetykę otoczenia, ale i ze zdrowotnego punktu widzenia. Zadanie to wykonane będzie przez pracowników Ogrodu Botanicznego i Zakładu Fizjologii Roślin UMCS.

Drugim tematem wspólnych badań jest ochrona wybranych gatunków roślin rzadkich, ginących w rejonie Karpat Wschodnich, Bieszczadów i Rostocza.

Ochrona roślin rzadkich jest obecnie szczególnie ważna z powodu wymierania pewnej grupy roślin narażonych na zniszczenie przez rozwijający się przemysł, rozbudowę infrastruktury i turystykę.

Intencją badań prowadzonych przez zespoły obu ogrodów będzie bliższe poznanie warunków ekologicznych tych roślin na stanowiskach naturalnych dla ich introdukcji w Ogrodzie Botanicznym UMCS, a następnie ich powrotu na stanowiska zniszczone — przez podsadzanie i wysiew. Gatunki charakteryzujące się dużymi walorami ozdobnymi będą mogły być wprowadzone do szerszego rozpowszechnienia.

Wyznaczony w umowie dwuletni okres współpracy naukowej nad wymienionymi problemami, należy traktować jako wstępny, ze względu na potrzebę kilkuletniej obserwacji rozwoju. Z tego powodu badania powinny być prowadzone przez dłuższy okres, a przynajmniej przez 5 lat.

Kazimierz Kozak

Doktorzy honoris causa

PROF. EUGENIUSZ ŁAZARENKO

Dnia 6 kwietnia 1962 roku w UMCS odbyła się wyjątkowa uroczystość — po raz pierwszy w historii najmłodszego uniwersytetu PRL nadawano tytuł doktora *honoris causa* tej uczelni. Zaszczytny tytuł otrzymał prof. Eugeniusz Łazarenko z Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie.

Profesor Eugeniusz Łazarenko jest członkiem Akademii Nauk Ukrainiejskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, zajmuje się mineralogią i posiada w tej dziedzinie poważny dorobek naukowy. Jest nie tylko wybitnym naukowcem, ale również znanym w środowisku lwowskim energicznym organizatorem Instytutu Mineralogii w Uniwersytecie im. Iwana Franki oraz Muzeum Mineralogicznego.

Profesor, gorący rzecznik przyjaźni polsko-ukraińskiej, swoją pracą w Towarzystwie Przyjaźni Polsko-Ukraińskiej i staraniami przyczynia się nieustannie do zacieśniania więzi kulturalno-naukowej między tymi narodami.

W środowisku akademickim UMCS znany jest także jako inicjator i jeden z głównych realizatorów wieloletniej umowy o współpracy między lwowskim Uniwersytetem im. Iwana Franki a naszą uczelnią.

PROF. DYMISTR POCHYLEWICZ

Profesor Dymitr Pochylewicz otrzymał tytuł doktora *honoris causa* 24 X 1970 roku. Był historykiem, jego zainteresowania badawcze dotyczyły ziem białorusko-ukraińskich i litewskich w okresie od XV do XVIII wieku. Szczególną uwagę poświęcał sprawom wsi i chłopów na Białorusi i Litwie. Swoim zainteresowaniom dał wyraz w dwu książkach — pierwsza dotyczy okresu od XVI do XVIII w., druga poświęcona sprawom wsi w okresie II poł. XVIII w. Środowisko historyków UMCS miało okazję zapoznać się z pracami i poglądami prof. D. I. Pochylewicza podczas sesji naukowej, zorganizowanej w 1957 roku w Lublinie (referat wygłoszony na tej sesji wydrukowany został w „Kwartalniku Historycznym” w 1958 roku). Profesora interesowała również Lubelszczyzna. Jedną z prac dotyczyła stosunków agrarnych na Ziemi Chełmskiej w XIII w.

Polskich historyków interesują także inne problemy przedstawione w pracach radzieckiego uczonego. Jest to m. in. syntetyczne książkowe wydanie dziejów kościoła unickiego oraz opracowania dziejów Polski feudalnej w formie skryptu, przeznaczone dla celów dydaktycznych. Na podstawie tych prac profesor widziany jest nie tylko jako specjalista w zakresie dziejów Białorusi, Ukrainy i Litwy, lecz także dziejów Polski epoki feudalizmu.

Prof. D. L. Pochylewicz utrzymywał bliskie kontakty naukowe i osobiste z historykami polskimi, w tym również z pracownikami Instytutu Historii UMCS. Najserdeczniejsze kontakty łączyły prof. Pochylewicza z pracownikami Zakładu Historii Polski do XVIII w., których szczególnie interesują badania prof. Pochylewicza.

Elżbieta Mulawa-Pachoł

Mgr Stanisław Leszczyński odbiera dyplom uznania, przyznany Zespłowi Tańca Ludowego UMCS przez władze Uniwersytetu Lwowskiego w roku 1970

Młodzieżowa współpraca

Wyjątkowo uroczysty program przygotował Zespł Tańca Ludowego UMCS „Lubliniacy” na rocznicę setnych urodzin Lenina. Pobyt we Lwowie trwał od 16 do 20 kwietnia 1970 roku. Młodzież radziecka serdecznie przywitała lubelskich tancerzy, służyła im pomocą w zwiedzaniu Lwowa i własnego Uniwersytetu. Członkowie Zespołu obejrżeli lwowską starówkę, śródmieście oraz nowoczesne dzielnice mieszkaniowe. Przy grobie Marii Konopnickiej na cmentarzu Łyczakowskim młodzież złożyła wieńce i wiązanki kwiatów.

W auli uniwersytetu przygotowano uroczystą akademię. Złożyły się na nią recytacje, tańce i pieśni w wykonaniu chóru Zespołu Lwowskiego Uniwersytetu „Czeremosz”. Drugiego dnia swój program przedstawił nasz Zespł. Nosił on tytuł „Studenci Lublina społeczeństwu Lwowa”. Prawie trzygodzinny występ spotkał się z gorącym przyjęciem tamtejszej publiczności. Z myślą o niej nasz Zespł przygotował dwie ukraińskie melodie i piosenki ludowe — „Na potoczku prała” i „Gańdzia młodociczka”.

Wyrazem uznania ze strony lwowskiej publiczności były spontaniczne, długo nie milknące oklaski, a władze lwowskiego uniwersytetu nagrodziły nasz Zespł pamiątkowym dyplomem. Recenzje ilustrowane fotografiami z występów naszego Zespołu zamieściła lwowska gazeta „Nauka radziecka”.

Elżbieta Mulawa-Pachoł

* * *

W umowach o współpracy między Uniwersytetem im. Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie i Uniwersytetem im. Iwana Franki we Lwowie przedstawiono m. in. wymianę młodzieżowych Studenckich Hufców Pracy w okresach wakacyjnych. Realizację tej części międzyuczelnianych postanowień oba uniwersytety zleciły organizacjom młodzieżowym, tj. Związkiowi Młodzieży Socjalistycznej działającemu przy UMCS w Lublinie oraz Komsomołowi działającemu przy Uniwersytecie Lwowskim. Począwszy od r. 1967 wymiana studenckich hufców pracy jest realizowana na podstawie corocznych umów między ZMS i Komsomołem.

Każdego roku grupa 20 studentów ze Lwowa przystępuje do pracy w przedsiębiorstwach budowlanych na terenie Lublina lub województwa.

Nagrobek Marii Konopnickiej na lwowskim cmentarzu

Należy podkreślić, że przedsiębiorstwa budowlane zabiegają w Radzie Uczelnianej o skierowanie do nich studentów radzieckich ze Lwowa. Studenci lwowscy pracowali przy budowie obiektów UMCS takich jak: gmach Biblioteki Głównej, Humanistyki, Wielkiej Chemii. Pracowali także na rzecz miasta, np. przy budowie budynków mieszkalnych LSM, Szpitala Onkologicznego przy ul. Północnej, pawilonu handlowego w Puławach oraz budynków gospodarczych w Międzyrzeczu Podlaskim.

Studenci lwowscy, wyróżniający się sumiennością w pracy i wysokim poczuciem dyscypliny, zyskali wysoką ocenę kierownictw budowanych obiektów. Do najbardziej wyróżniających się należeli: Murianowicz Jurij, Morochowski Włodimir, Piskorski Walery, Musijezdow Aleksander, Bogucki Walery, Romaszew Włodimir, Szutiszina Galina, Gorobiec Michał, Gomczaruk Włodimir, Jabłońska Walentyna, Dawydowa Galina, Rudyk Miron, Sokołow Aleksander, Morozow Leonid, Rybalko Ludmiła a także wielu innych, których z braku miejsca z żalem musimy pominąć.

Po zakończeniu pracy każdorazowo grupa studentów lwowskich zwiedzała ciekawsze zabytki kultury narodowej naszego kraju.

Kontakty z radzieckimi studentami ze Lwowa nie kończą się z chwilą ich wyjazdu; na okolicznościowe święta: Zwycięstwa, Rewolucji Październikowej, PKWN i Nowego Roku otrzymujemy jako opiekunów wiele listów i kart pocztowych z pozdrowieniami i wyrazami pamięci.

Stanisław Mikoś

Biblioteki i oficyny wydawnicze

W umowie o współpracy między uniwersytetami: Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie i Iwana Franki we Lwowie jeden z paragrafów mówi o potrzebie i celowości wymiany publikacji i wydawnictw naukowych. Realizując te ustalenia, Biblioteka Główna UMCS dostarcza do Lwowa wydawnictwa własne: *Wykaz publikacji pracowników UMCS* oraz *Biuletyn Biblioteki Głównej UMCS*. W tym ostatnim zamieszczano artykuły dotyczące bibliotek radzieckich. Między innymi mgr T. Gaworczyk i mgr M. Jasienowicz, pracownicy Biblioteki w numerze 4 *Biuletynu* z r. 1973 zamieściły artykuł pt. „Iwan Fedorow na Ukrainie” (w 400-lecie drukarstwa ukraińskiego).

W „Przeglądzie Bibliotecznym” — r. 43/1973 kustosz Biblioteki Głównej UMCS, mgr Maria Wilczyńska zamieściła recenzję książki, wydanej przez Wydawnictwo Lwowskiego Uniwersytetu, *Jakim Prochorowicz Zaporoko. Ministerstwo knigi na Ukrainie w XVI—XVIII w.* Mgr Maria Wilczyńska

jest także autorką scenariusza wystawy prezentowanej w roku 1968 we Lwowie, obrazującej historię i działalność naukową UMCS. Wystawa była darem UMCS dla Uniwersytetu we Lwowie.

W rewanżu do Lublina przywieziono wystawę „Uniwersytet Lwowski w okresie władzy radzieckiej”. Ekspozycja UMCS składała się z 20 plasz i zawierała fotokopie dokumentów, zdjęcia (ponad 60) oraz tablice i wykresy. Teksty przygotowano w języku polskim i ukraińskim. Podobny charakter pod względem formy i treści miała wystawa lwowska.

Wymianę wydawnictw naukowych od 1956 roku prowadzi wydawnictwo Annales UMCS. Do uniwersytetu wpływają wydawnictwa:

1. Wiestnik Lwowskiego Uniwersytetu — seria matematyczno-mechaniczna, fizyczna, chemiczna, ekonomiczna, dziennikarska, geologiczna, historyczna, prawnicza, filozoficzna.
2. Elektrotechnika teoretyczna (Teoreticzeskaja elektrotechnika).
3. Zagadnienia litologii i petrografii (Woprosy litologii i petrografii).
4. Magazyn mineralogiczny (Słownik mineralogiczeskij).
5. Magazyn paleontologiczny (Słownik paleontologiczeskij).
6. Magazyn geologiczny (Słownik geologiczeskij).
7. Filologia obca (Inostranczaja filologija).
8. Varia.

Uniwersytet im. Iwana Franki otrzymuje: „Annales Universitatis Mariae Curie Skłodowska” sectio A (Matematyka — od 1955 r.); AA (Fizyka i chemia — od 1955 r.); B (Geografia, geologia — od 1955 r.); C (Biologia — od 1950 r.); D (Medycyna — od 1955 r.); DD (Weterynaria — od 1955 r.); E (Rolnictwo — od 1955 r.); F (Humanistyka — od 1949 r.); G (Prawo — od 1954 r.); H (Ekonomia — od 1967 r.); I (Filozofia — od 1976 r.).

Do tradycji należy zamieszczanie w zeszytach wydawniczych „Annales” prac naukowców lwowskich, przebywających na naszej uczelni. Dotychczas ukazały się następujące prace:

1. Teoktysty Paczowski: Władysław Syrokomla jako tłumacz Szewczenki (Sec. F, vol. XVIII, 1963);
2. Gregorij F. Storoż, Anżela F. Burjanenko: Supensyjna polimeryzacja styrenu, metakrylanu metylu i ich mieszanin w roztworach wodnych krzemianu sodu (Sec. AA, vol. XIV, 1964);
3. Petro J. Krypiekawycz, Iwan Załuckyj: Struktura krystaliczna związku TbAl (Sec. AA, vol. XIX, 1964);
4. M. Krikun: Problemy osadnictwa w woj. podolskim w końcu XVII w. (Sec. H, vol. II, 1968).

Elżbieta Mulawa-Pachoł

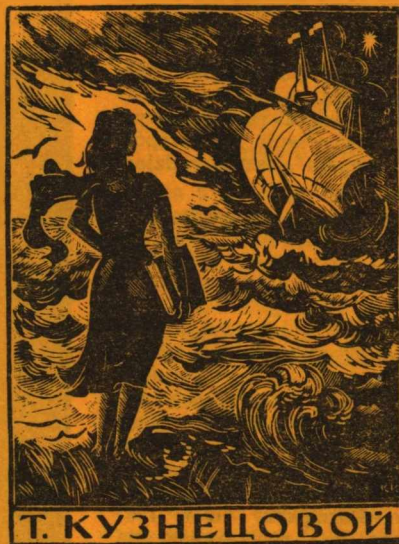
Eklibrisy grafików ukraińskich

Znaki te pochodzą ze zbioru Zbigniewa Józwicka

I. Panteluk, drzeworyt

EX LIBRIS

K. Kozłowski, drzeworyt

Kolegium Redakcyjne

Antoni Dudek,
Witold Józkwiał,
Zbigniew Józwick,
Zdzisław Kowalski
(przewodniczący),
Elżbieta Mulawa-Pachoł
(sekretarz redakcji).